

[Finansministeren.]

vi har en skattefradragregel og de deraf flydende høje procenter i skalaen, der rammer merindkomst særlig hårdt.

Meget naturligt er betænkningen fra det såkaldte samordningsudvalg blevet nævnt under debatten, særlig af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Også jeg finder, at udvalget er sluppet helt godt fra sin opgave, især når man tænker på, hvor vanskelig den var. Større konkrete forslag er man meget naturligt ikke nået frem til. Man ønsker den økonomiske statistik forbedret, og dette ønske vil regeringen gøre sit til at opfylde. Det statistiske departement er ved at overveje, hvad der bør gøres, men flere af de nye opgaver kræver forberedelse og et villigt medarbejderskab fra erhvervslivets side.

Det foreslås også, at der oprettes et konjunkturforskningsinstitut, og dette er i øvrigt ikke noget nyt. Professorudvalget var inde på samme tanke umiddelbart efter krigen, og den blev overvejet både under regeringen Knud Kristensen og den første regering Hedtoft. I mellemtiden er opstået flere internationale organer, der udarbejder fortrinlige konjunkturbedømmelser, som vi drager megen nytte af i det hjemlige arbejde. Opgaven er vel nu snarere at undersøge vor hjemlige økonomis reaktioner på ændringer i de udenrigsøkonomiske vilkår. I det hele taget tyder meget på, at det gamle konjunkturbegreb er noget forældet, og at det mere er en undersøgelse af visse langtidstendenser i vor økonomi, som trænger sig på. Det er i øvrigt et spørgsmål, som også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen flere gange har været inde på her i tinget.

Det kan jo altid diskuteres, hvem der bedst kan løse disse opgaver. I det økonomiske sekretariat er til stadighed et arbejde i gang hermed, men jeg har forstået, at det, man ønsker, er et af de siddende regeringer uafhængigt organ.

Det forekommer mig betydelig lettere at fremsætte tanken herom end at udforme den i praksis, men som nævnt i åbnings-talen overvejer regeringen problemerne heromkring, herunder også det meget væsentlige spørgsmål om formen for en nøjere kontakt mellem de forskellige faktorer, der

øver indflydelse på vor økonomi. Udvalget forestiller sig øjensynlig, at et nøjere kendskab til de virkelige økonomiske forhold og udviklingen heri vil kunne øve en vis indflydelse på interesseorganisationernes holdning. En sådan tankegang kan jo vanskeligt afvises, men som også udvalget giver udtryk for, bliver det i sidste instans her i det høje ting, at en standpunkttagen må finde sted.

Endelig bemærkede jeg med tilfredshed, at man fra næsten alle sider var beredt til at bistå med at styrke statens finanser. Der bliver sikkert også brug for gode viljer, hvis betydelige resultater skal opnås. Som et første resultat noterer jeg, at der ikke fra den, skal vi sige, ansvarlige oppositions side blev stillet krav om bortfald af skatter eller om skattnedsættelser i det hele taget. Jeg ser bort fra det ærede medlem hr. Aksel Møllers ejendommelige plan om at flytte penge fra nationalbanken til de private banker, som staten derefter skulle låne igen. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har jo på fortræffelig vis karakteriseret hele denne plan.

Det vil som nævnt være rimeligt at vente med en almindelig oversigt over statsfinanserne til finanslovsforslagets fremsættelse, og en nærmere drøftelse af, hvorvidt overskuddet på statsregnskabet er tilstrækkeligt, må vel også vente indtil da.

Inden sidste folketingsår sluttede i september, gav jeg tilsagn om at fortsætte spæredrøftelserne i finansudvalget. Jeg vil gerne gentage dette tilsagn ved det nye folketingsårs begyndelse.

Til slut en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der var ret hård imod mig i anledning af det af mig fremsatte antidumpingforslag, som endnu ikke har været til første behandling her i tinget. Det fremgik af det ærede medlems udtalelser, at den saglige behandling af forslaget skal vente indtil da. Det kan jeg jo ikke have noget imod. Men mon det ærede medlem så ikke skulle have ventet med at afsige sin endelige dom, indtil den saglige drøftelse har fundet sted? Jeg må gå ud fra, at den måde, hvorpå det ærede medlem behandler problemerne herfra talerstolen, tilfredsstillende ham selv, men den øger ikke respekten for og tilliden til